

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑΤΑ

ΑΞΙΖΕΙ τὸ ζωηρό μας χαιρετισμὸ τὸ νέο περιοδικὸ πὸν ἐγκαινιάζει εὐοίωνα τὴν παρθενική του ἐμφάνιση σήμερα.

Εἶναι κάτι πὸν μᾶς χρειαζότανε.

Ἀνακατατάξεις καὶ ἀνελίξεις σημειωθήκανε στὸν κύκλο τῶν καλλιτεχνικῶν μας πραγμάτων τὸν τελευταῖο καιρό, πὸν δίνουν ἐλπίδες σοβαρὲς γιὰ αἰσιόδοξες προβλέψεις καὶ ἀπαντοχές.

Δὲν εἶναι μόνο ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τίτλου τοῦ εἰδικοῦ καλλιτεχνικοῦ μας Θ. Ὁμίλου σὲ «ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ» Εἶναι κυρίως ἕνας νέος παλμός, ἕνα ἀνώτερο πνεῦμα, ὄριμο, βαθειᾶς κατανόησης, πὸν πῆρε νὰ πρυτανέψη, ὕστερα ἀπὸ μοιραῖες δοκιμασίες καὶ διακυμάνσεις. Εἶναι ἡ ἀναγνώριση ἀπ' ὄλους πὸν διακονοῦν τὶς καλλιτεχνικὲς δημιουργίες τοῦ Ποντιακοῦ Λαοῦ, τῆς ἀπόλυτα ἐπιβαλλόμενης ἀνάγκης γιὰ σύμπνοια καὶ ὁμόνοια γιὰ στενὴ συνεργασία ὄλων.

Κι ἀκόμα, ἡ σταθερὴ ἀπόφαση ὄλων νὰ δείξουν πειθαρχία καὶ συνοχή, μὲ συγκέντρωση γύρω στὸν Π. Κ. Ο.

ὄλων τῶν καλλιτεχνικῶν στελεχῶν, πὸν ἀποτελοῦν ὅλα αὐτὰ στοιχεῖα καὶ προϋποθέσεις ἀπαραίτητες γιὰ τὴν προαγωγὴ τῶν κοινῶν ἐπιδιώξεων.

ΜΑΣ χρειαζότανε λοιπόν. Γιὰ νὰ μᾶς παρακολουθῆ γιὰ νὰ μᾶς ἐνημερώνη γιὰ νὰ μᾶς τονώνη στὴ συνοχή μας γιὰ νὰ μᾶς χαράξη τὸ δρόμο καὶ νὰ μᾶς καθοδηγῆ γιὰ νὰ συμβάλῃ στὸν πλουτισμὸ τοῦ ποντιακοῦ δραματολογίου γιὰ νὰ βοηθῆ στὴ συναγωγὴ, στὴ διδασκαλία καὶ τὴν ἐπιμελημένη παρουσίαση ὄλων-μὰ ὄλων τῶν τραγουδιῶν μας ὄλων-μὰ ὄλων τῶν χορῶν μας μὲ τὶς γραφικὲς μας φορεσιῆς καὶ τὸν καθολικὸ τους ἐξοπλισμὸ, στὴν πιὸ γνήσια καὶ εὐπαρουσίαστη ἐμφάνισή τους. Γιὰ νὰ τὰ προβάλλῃ ὅλα μπροστὰ στὸ

Πανελλήνιο καὶ πιὸ μακρύτερα, στὴν ξένη. Σὲ τελευταία ἀνάλυση: Γιὰ νὰ βροῦν τὰ γνήσια αὐτὰ ἑλληνικὰ φανερώματα, οἱ πιὸ ἐντυπωσιακὲς καὶ ἀντιπροσωπευτικὲς αὐτὲς ἐκδηλώσεις τῶν ψυχικῶν καὶ αἰσθητικῶν ἐκφράσεων τοῦ

λαοῦ μας, τὴν ἐπιμελημένη ἐρμηνεία, τὴν πιὸ καλὺτερη τύχη ποὺ ἀξίζουν.

•

«ΠΟΝΤΙΑΚΟΙ ΡΥΘΜΟΙ». Τίτλος ἐπιγραμματικὸς ποὺ τὰ λέει ὅλα. Δὲ γινότανε καλὺτερος. Ἐμπνευστὴς του, ὁ πολὺ γνωστὸς στὸ πλατὺ ποντιακὸ κοινὸ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ. Ὁ ἀνήσυχος πάντα γιὰ δράση δημιουργικὴ. Ὁ ἄλλοτε διευθυντὴς τῶν «Ποντιακῶν Φύλλων» στὴν ἀκμή τους, ποὺ στοὺς κόλπους τους ἐκκολάφτηκαν λαογράφοι, ποιητές, λογογράφοι κ.λ.π. Ὁ δημιουργὸς ἐπίσης τοῦ περιοδικοῦ «Ποντιακὸ Θέατρο» — «Τὸ Ποντιακό», ὅπως ὠνομάστηκε κατόπι — μὲ τὴν ἀξιόλογη προσφορὰ στὰ 10 τεύχη του. Ὁ ἀρχικὸς ἐμπνευστὴς καὶ ἰδρυτὴς τοῦ πρώτου ξεχωριστοῦ Ποντιακοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ὁμίλου (Ἑλληνικὸς Ποντιακὸς Καλλιτεχνικὸς Ὁμιλος). Ὁ γνωστότατος, ἀκόμα, καὶ στοὺς σοβαροὺς ἐκδοτικὸς κύκλους τῆς Πρωτεύουσας γιὰ τὴν τέλεια ἐνημερότητα, τὴν ἐμβρίθεια, τὸν γνωσιολογικὸ πλοῦτο καὶ τὴν ἄρτια ἐμφάνιση ποὺ ἐμφυσᾷ σὲ ὅποια ἐκδοσὴ ἀναλαμβάνει. Ἐγγυήσεις σοβαρώτατες γιὰ τὸ ἄψογα ἐπιμελημένο παρουσίασμα καὶ τὴν εὐδόκιμη σταδιοδρομία τοῦ νέου μας περιοδικοῦ.

•

Ἡ ΠΙΟ ΠΑΝΩ τριλογία χαράζει εὐδιάκριτα τὸ καθῆκον ποὺ ἀναλογεῖ στὸν κάθε Πόντιο, στὸν κάθε νοσταλγὸ, ποὺ πονάει κ' ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς προγονικὲς καλλιτεχνικὲς μας παραδόσεις — γιὰ ἓνα ἀξιόλογο μέρος τοῦ Ποντιακοῦ Πολιτισμοῦ.

Εὐκόλο εἶναι νὰ μεμπιμοιοῦν. Καὶ μᾶς παρασύρει συχνὰ τὸ ἄχαρι αὐτὸ ἔργο· τόσο γιὰ νὰ περνᾷ ἢ ἀδικοσκοτωμένη ὥρα ὅσο καὶ γιὰ

νὰ βροῦμε μιὰ φαρισαϊκὴ δικαιολογία γιὰ ὑπεκφυγὴ, γιὰ ξεγλύστρημα ἀπὸ τὸ χρέος ἢ καὶ γιὰ ἀποχὴ μας ἀπὸ τὰ κοινά.

Ὡστόσο, ὅταν ἀραιοῦν οἱ θεατρικὲς παραστάσεις καὶ οἱ ἄλλες μας καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις, ἀρχίζομε νὰ αἰσθανόμαστε κάπως ἄσκημα. Μιὰ στενοχώρια, ἄγχος κάποτε, μᾶς κυριεύει: Μᾶς δυναστεύει ἡ νοσταλγία. Κι ἀποζητοῦμε τότε τὴ λύτρωση στὰ ζωογόνα νάματα, στὴν ἁγιασμένη κολυμβήθρα τῶν καλλιτεχνικῶν μας βιωμάτων στὴ γενέτειρα.

Ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀναμετρήσουμε τὶς εὐθύνες μας ἀπέναντι στὴν προσπάθεια ποὺ ἀναλαμβάνεται σ' ἓνα ζωτικώτατο χῶρο τῆς ποντιακῆς ζωῆς. Προσπάθεια μοναδικὴ σχεδὸν στὸν τομέα ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ, ἀνάμεσα στοὺς πρόσφυγες καὶ στοὺς Συνέλληνες τῶν ἄλλων περιοχῶν τῆς Χώρας. Ἀνάγκη νὰ σταθμίσουμε τὸ μὶχθο τὸν πνευματικὸ καὶ τὶς θυσίες ποὺ χρειάζονται γιὰ ν' ἀναληφθῇ σήμερα μιὰ, ἔστω καὶ ἡ παρμικρὴ, ἐκδοτικὴ ἐργασία.

•

ΤΟ ΝΕΟ μας περιοδικό, ποὺ ἀποτελεῖ συνάρτημα πολὺτιμο γιὰ τὴν εὐδόκιμη ἐνάσκηση τοῦ δύσκολου ἔργου τοῦ «Ποντιακοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ὁργανισμοῦ», ἔχει, δίχως ἀμφιβολία, δικαίωμα στὴν ἀγάπη ὅλων μας. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ βασικό: Ἄμα τὸ ἀγαπήσουμε εὐλικρινά, τότε πιά, μὲ τὸ χέρι στὴν καρδιά, ὁ καθένας θὰ κάμῃ τὸ χρέος του, βοηθώντας κατὰ δύναμη σὲ ὅ,τι τοῦ ἀναλογεῖ. Ἔτσι κοντὰ στ' ἄλλα, ἡ Ποντιακὴ Γραμματολογία θ' ἀποκτήσῃ ἓνα ἐντιπο πολὺτιμο στὸ εἶδος του. Ἄλλ' ὅς ἓνας λόγος αὐτὸς νὰ τὸ καλωσορίσουμε ἐγκάρδια.

Ξ. Κ. Ἀκογλου